

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою ДВНЗ УДХТУ
Протокол від «26» травня 2022 р. № 4

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор

Костянтин СУХИЙ

Наказ від 27.05.2022 №84

ПОРЯДОК
підготовки здобувачів вищої освіти
ступеня доктора філософії та доктора наук
в ДВНЗ «Український державний хіміко-технологічний
університет»

Вступ

Порядок підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук в ДВНЗ «Український державний хіміко-технологічний університет» (далі Порядок) визначає механізм підготовки здобувачів вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) та науковому рівнях вищої освіти з метою здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії та доктора наук відповідно (далі - здобувачі).

Цей Порядок розроблено відповідно до Законів України «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», Постанови Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. №261 «Про затвердження Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах)» із змінами внесеними згідно з Постановою Кабінету Міністрів України від 03.04.2019, «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. №44 із змінами, внесеними згідно постановою Кабінету Міністрів України від 21.03.2022 р. №341, Положення про організацію освітнього процесу в Державному вищому навчальному закладі «Український державний хіміко-технологічний університет» затверджене наказом від 30.05.2022 р. №89.

1. ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

1.1 Підготовка здобувачів вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) та науковому рівнях вищої освіти з метою здобуття ступеня доктора філософії та доктора наук в ДВНЗ «Український державний хіміко-технологічний університет» (ДВНЗ УДХТУ) здійснюється за такими формами:

Підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії здійснюється:

- в аспірантурі (за очною (денною, вечірньою) або заочною формою навчання);

- поза аспірантурою (для осіб, які професійно проводять наукову, науково-технічну або науково-педагогічну діяльність за основним місцем роботи в ДВНЗ УДХТУ).

Підготовка здобувачів ступеня доктора наук здійснюється:

- в докторантурі за очною (денною) формою навчання;
- шляхом самостійної підготовки наукових досягнень до захисту.

Доктор філософії – це освітній і водночас перший науковий ступінь, що здобувається на третьому рівні вищої освіти на основі ступеня магістра. Ступінь доктора філософії присуджується спеціалізованою вченою радою вищого навчального закладу або наукової установи в результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньо-наукової програми та публічного захисту дисертації у спеціалізованій вченій раді.

Доктор наук – це другий науковий ступінь, що здобувається особою на науковому рівні вищої освіти на основі ступеня доктора філософії і передбачає набуття найвищих компетентностей у галузі розроблення і впровадження методології дослідницької роботи, проведення оригінальних досліджень, отримання наукових результатів, які забезпечують розв'язання важливої теоретичної або прикладної проблеми, мають загальнонаціональне або світове значення та опубліковані в наукових виданнях.

Аспірант – особа, зарахована до університету для здобуття ступеня доктора філософії.

Докторант – особа, зарахована або прикріплена до університету для здобуття ступеня доктора наук.

Здобувач – особа, яка здобуває вищу освіту ступеня доктора філософії поза аспірантурою без переривання трудової діяльності в університеті або під час перебування у творчій відпустці.

Індивідуальний план є окремим документом, що розробляється на основі освітньо-наукової (наукової) програми та використовується для оцінювання успішності виконання запланованої освітньої складової та наукової роботи.

Нормативний строк підготовки доктора філософії в аспірантурі становить **чотири роки**, доктора наук у докторантурі - **два роки**, здобувачі вищої освіти ступеня доктора філософії поза аспірантурою прикріплюються строком до **п'яти років**.

1.2 Підготовка в аспірантурі й докторантурі здійснюється:

- за рахунок видатків державного бюджету (за державним замовленням) та рахунок видатків місцевих бюджетів (регіональне замовлення);

- за рахунок коштів юридичних чи фізичних осіб (на умовах контракту, зокрема за кошти грантів, які отримав університет на проведення наукових досліджень, за якими передбачається підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії або доктора наук).

1.3 Підготовка докторів філософії може здійснюватися за освітньо-науковою програмою, узгодженою між ДВНЗ УДХТУ і науковою установою. Виконання навчального плану здійснюється в ДВНЗ УДХТУ, а забезпечення проведення наукових досліджень згідно з індивідуальним планом наукової роботи здійснюється науковою установою або ДВНЗ УДХТУ разом з науковою установою.

1.4. Для врегулювання відносин між аспірантом або докторантом та університетом укладається Угода на підготовку аспіранта за рахунок державного замовлення (*Додаток 6*), а для осіб зарахованих за рахунок коштів юридичних чи фізичних осіб Договір на підготовку аспіранта.

1.5. Особа, яка раніше навчалася в аспірантурі чи докторантурі за державним замовленням і не захистилася або була відрахована з неї достроково, має право на повторний вступ до аспірантури чи докторантури за державним замовленням лише за умови відшкодування коштів, витрачених на її підготовку, у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.

1.6. Підготовка в аспірантурі та докторантурі завершується наданням висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації.

1.7. Атестація аспірантів/здобувачів ступеня доктора філософії повинна відбутися не більше чим через шість місяців завершення навчання. За наявності поважних причин (за станом здоров'я, сімейними обставинами тощо) за письмовою заявою має право на отримання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації та проведення захисту дисертації в разовій раді протягом двох років після відрахування з аспірантури.

1.8. Аспірант або докторант, який захистився до закінчення строку підготовки в аспірантурі або докторантурі, має право за власним вибором:

- отримати одноразову виплату в сумі залишку стипендії, передбаченої у бюджеті університету на відповідний календарний рік, та за власною заявою бути відрахованим з аспірантури або докторантури;

- отримати за власною заявою оплачувану академічну відпустку на строк, що залишився до завершення нормативного строку підготовки в аспірантурі або докторантурі.

Якщо аспірант захистив дисертацію на другому чи третьому році підготовки в аспірантурі та був обраний за конкурсом на відповідну посаду наукового (науково-педагогічного) працівника в ДВНЗ УДХТУ, то загальна сума залишку стипендії нараховується йому як щомісячна надбавка до заробітної плати.

1.9. Науково-методичне забезпечення та організацію діяльності аспірантури і докторантури здійснює Вчена рада ДВНЗ УДХТУ.

1.10. Координацію діяльності щодо підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук здійснює відділ аспірантури та докторантури.

2. Права та обов'язки аспірантів і докторантів

2.1. Аспіранти і докторанти користуються правами здобувачів вищої освіти, визначеними Законом України «Про вищу освіту». З метою належного проведення наукових досліджень аспіранти і докторанти також мають право на:

- вільний доступ до всіх видів відкритої наукової інформації, наявної у вищих навчальних закладах (наукових установах), бібліотеках і державних архівах України;

- отримання методичного і змістовного наукового консультування щодо власного дослідження від наукового керівника (консультанта), для аспірантів – на чіткий розподіл обов'язків між науковими керівниками у разі призначення вченою радою двох керівників;

- безпечні та нешкідливі умови для проведення наукових досліджень, забезпечення належно обладнаним місцем для наукової роботи;

- академічну мобільність, що реалізується відповідно до Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність, затвердженого Постановою

Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 579;

- академічну та соціальну відпустку, зокрема за станом здоров'я, у зв'язку з вагітністю та пологами, для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, відповідно до законодавства доп.2 статті 46 Закону України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. №1556-VII;

- трудову діяльність у позанавчальний час відповідно до законодавства.

2.2. Аспіранти і докторанти зобов'язані виконувати всі обов'язки здобувачів вищої освіти, визначені Законом України «Про вищу освіту». З метою забезпечення належного проведення наукових досліджень аспіранти і докторанти також зобов'язані:

- дотримуватися принципів академічної доброчесності, морально-етичних норм і стандартів поведінки дослідників у відповідній галузі (професії), встановлених університетом;

- виконувати індивідуальний план, в якому визначаються зміст, строки виконання та обсяг наукових робіт, а також запланований строк

захисту дисертації протягом строку підготовки в аспірантурі та докторантурі. Індивідуальний план наукової роботи погоджується здобувачем з його науковим керівником (консультантом) та затверджується Вченою радою протягом двох місяців з дня зарахування здобувача. Індивідуальний план наукової роботи є обов'язковим до виконання здобувачем відповідного ступеня і використовується для оцінювання успішності запланованої наукової роботи. Порушення строків виконання індивідуального плану наукової роботи без поважних причин, передбачених законодавством, може бути підставою для ухвалення Вченою радою рішення про відрахування аспіранта або докторанта;

- систематично звітувати про хід виконання індивідуального плану на засіданні кафедри, та вченої ради факультету. Докторанти звітують один раз на рік на засіданні кафедри (лабораторії), науково-технічній раді та Вченій раді університету;

- подати до спеціалізованої вченої ради свої наукові досягнення у вигляді дисертації (для аспірантів) та у вигляді дисертації, або опублікованої монографії, або за сукупністю опублікованих у вітчизняних і міжнародних рецензованих фахових виданнях статей (для докторантів) у спеціалізованій вченій раді.

2.3. Покладення університетом на аспіранта чи докторанта обов'язків, непов'язаних з виконанням відповідної освітньо-наукової (наукової) програми та підготовкою дисертації (монографії, статей), забороняється.

2.4. Аспіранти і докторанти мають право брати участь у конкурсах на отримання грантової підтримки наукових досліджень та стипендій, заснованих на честь видатних діячів науки, освіти, культури, громадських діячів, а також заснованих Президентом України, Кабінетом Міністрів України, державними чи недержавними органами, підприємствами, установами чи організаціями.

3. Порядок та умови вступу до аспірантури і докторантури

Основною формою підготовки здобувачів ступеня доктора філософії на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти є аспірантура.

Вступ до аспірантури та докторантури здійснюється на конкурсній основі відповідно до цього Положення, Умов прийому на навчання затверджених Міністерством освіти і науки України та Правил прийому ДВНЗ УДХТУ затверджених та оприлюднених у встановленому порядку.

Правила прийому до аспірантури та докторантури діють протягом відповідного календарного року і визначають, зокрема:

- порядок, перелік і строки подання документів для вступу до аспірантури та докторантури;

- зміст, форму і строки вступних випробувань для конкурсного відбору вступників до аспірантури та докторантури за кожною спеціальністю.

3.1. Порядок та умови вступу до аспірантури

3.1.1. До аспірантури на конкурсній основі приймаються особи, які здобули вищу освіту ступеня магістра (освітньо-кваліфікаційний рівень спеціаліста).

До вступних випробувань допускаються особи, які вчасно подали всі необхідні для вступу документи згідно Правил прийому до ДВНЗ УДХТУ. Рішення про допуск до вступних іспитів в аспірантуру виноситься приймальною комісією ДВНЗ УДХТУ з урахуванням співбесіди з науковим керівником, розгляду поданих наукових праць, про що вступник до аспірантури повідомляється у тижневий термін. Приймальна комісія може відмовити особі в допуску до проходження вступних випробувань до аспірантури виключно у зв'язку з неподанням в установлений строк документів, визначених правилами прийому.

Перелік документів, необхідних для вступу до аспірантури:

- 1) Заяву про допуск до конкурсних вступних іспитів.
- 2) Особовий листок з обліку кадрів.
- 3) Протокол співбесіди з науковим керівником.
- 4) Список опублікованих наукових праць та винаходів, при їх відсутності – реферат з обраної наукової спеціальності, перевірений науковим керівником.
- 5) Копію диплома про закінчення вищого навчального закладу із зазначенням одержаної кваліфікації магістра/спеціаліста. Оригінал документів про освіту надається до відділу аспірантури та докторантури одночасно з наказом про зарахування.
- 6) Копії додатків до дипломів магістра/спеціаліста.
- 7) Автобіографію.
- 8) Згода на обробку персональних даних.
- 9) 3 фотокартки розміром 3x4.
- 10) Посвідчення про складання кандидатських іспитів (за наявності складених кандидатських іспитів).
- 11) 2 копії ідентифікаційного коду.
- 12) Ксерокопії 1-ї, 2-ї сторінок паспорту та прописки.
- 13) Військовий квиток.
- 14) У разі потреби документ про визнання особи органами медико-соціальної експертизи особою з інвалідністю.

Копії документів без пред'явлення оригіналів не приймаються.

Трудова книжка із записом про звільнення з останнього місця роботи у зв'язку зі вступом на денну форму навчання в аспірантурі подається аспірантом особисто після його зарахування.

3.1.2. Особа, яка подає для вступу до аспірантури диплом, виданий іноземним закладом вищої освіти, допускається до вступних випробувань нарівні з іншими особами. Зарахування такого вступника здійснюється в разі успішного складення ним вступних випробувань та визнання такого диплома

у встановленому законодавством порядку та прийняття Вченою радою ДВНЗ УДХТУ рішення про визнання його диплома.

3.1.3. Вступні випробування до аспірантури університету складаються з:

- вступного іспиту зі спеціальності (в обсязі програми рівня вищої освіти магістра з відповідної спеціальності);

- вступного іспиту з іноземної мови (англійської, німецької або французької), в обсязі, який відповідає рівню B2 Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти). Вступник, який підтвердив свій рівень знання (рівень B2), зокрема англійської мови, дійсним сертифікатом тестів TOEFL, або International English Language Testing System, або сертифікатом Cambridge English Language Assessment, звільняється від складення вступного іспиту з іноземної мови. Під час визначення результатів конкурсу зазначені сертифікати прирівнюються до результатів вступного випробування з іноземної мови з найвищим балом;

- вступного іспиту з філософії (в обсязі навчальних програм для вищих навчальних закладів IV рівня акредитації, затверджених МОН України).

Відповідно до правил прийому до університету особам, які вступають до аспірантури з іншої галузі знань (спеціальності) ніж та, яка зазначена в їх дипломі магістра (спеціаліста), можуть бути призначені додаткові вступні випробування.

Вступні випробування для осіб з особливими освітніми потребами проводяться з урахуванням особливих освітніх потреб, зазначених у заяві вступника, та рекомендацій медико-соціальної експертизи.

Оцінювання вступних іспитів здійснюється за 100 – бальною шкалою, яка переводиться відповідно в національну шкалу.

Оцінка за національною шкалою	Рівень досягнень, %
Відмінно	86 - 100
Добре	67 - 85
Задовільно	51 - 66
Незадовільно	0- 50
Зараховано	51 - 100
Не зараховано	0 - 50

Для конкурсного відбору осіб, які вступають до аспірантури для здобуття ступеня доктора філософії, конкурсний бал обчислюється шляхом додавання балів вступних іспитів зі спеціальності, іноземної мови, філософії та середнього балу додатку до диплому помножених на вагові коефіцієнти, визначених Правилами прийому до ДВНЗ УДХТУ.

Особи, які на час вступу до аспірантури склали всі або декілька кандидатських іспитів, звільняються (за їх бажанням та письмовою згодою) від вступних іспитів. Приймальною комісією зараховуються оцінки кандидатських іспитів.

Програми вступних випробувань розробляються кафедрами ДВНЗ УДХТУ та затверджуються Вченою радою університету не пізніше, ніж за три місяці до початку прийому документів.

Програми вступних випробувань оприлюднюються на веб-сайті університету на сторінці відділу аспірантури та докторантури.

Вступники, які без поважних причин не з'явилися на вступні іспити у зазначений розкладом час, а також ті, знання яких було оцінено як «незадовільно», до участі в наступних вступних випробуваннях не допускаються.

Повторне складання вступних іспитів не дозволяється. Результати вступних випробувань до аспірантури дійсні для вступу до університету протягом одного календарного року.

Апеляції на результати вступних випробувань розглядає апеляційна комісія університету, склад та порядок роботи якої затверджуються наказом ректора та регулюються відповідним Положенням.

3.1.4. Вступні випробування до аспірантури проводяться предметними комісіями, до складу яких входить, як правило, три - п'ять осіб, які призначаються наказом ректора.

3.1.5. До складу предметних комісій включаються доктори філософії та доктори наук, які проводять наукові дослідження за відповідною спеціальністю та відповідають за виконання відповідної освітньо-наукової програми.

До складу предметних комісій можуть бути призначені також представники наукових установ, з якими укладено договори про ведення спільної наукової діяльності та/або про спільне керівництво дослідженнями аспірантів, та/або про спільне виконання освітньо-наукової програми або з якими здійснюється підготовка докторів філософії за спільною освітньо-науковою програмою, узгодженою між ДВНЗ УДХТУ і науковою установою.

До складу предметної комісії з іноземної мови можуть включатися також особи, які не мають наукового ступеня і вченого звання, але вільно володіють відповідною іноземною мовою і за рішенням Вченої ради можуть кваліфіковано оцінити рівень знання відповідної мови вступником.

3.1.6. За результатами проведення вступних випробувань до аспірантури приймальна комісія приймає рішення щодо кожного вступника за процедурою, визначеною Правилами прийому до ДВНЗ УДХТУ.

Рішення приймальної комісії про зарахування до аспірантури затверджується наказом ректора, який оприлюднюється в установленому порядку.

3.1.7. Аспіранту одночасно з його зарахуванням відповідним наказом ректора призначається науковий керівник з числа наукових або науково-педагогічних працівників з науковим ступенем.

Науковий керівник аспіранта здійснює наукове керівництво роботою над дисертацією, надає консультації щодо змісту і методології наукових досліджень аспіранта, контролює виконання індивідуального плану аспіранта

і відповідає перед Вченою радою університету за належне та своєчасне виконання обов'язків наукового керівника.

Науковий керівник, який є доктором наук, може здійснювати одночасне наукове керівництво, як правило, не більше п'яти здобувачів наукових ступенів, включаючи тих, що здобувають науковий ступінь доктора наук.

Науковий керівник, який має ступінь доктора філософії (кандидат наук), може здійснювати одночасне наукове керівництво роботою над дисертаціями, як правило, не більше трьох здобувачів наукового ступеня доктора філософії.

На здійснення наукового керівництва роботою над дисертацією одного аспіранта науковому керівникові відводиться щороку 50 академічних годин навчального навантаження. Вчена рада університету з урахуванням потреб аспіранта та ефективності роботи наукового керівника з підготовки докторів філософії може відвести більшу кількість годин навчального навантаження керівникові з їх оплатою за рахунок коштів спеціального фонду вищого навчального закладу.

Рішенням Вченої ради аспіранту може бути призначено два наукових керівники з відповідним розподілом годин навчального навантаження та обов'язків між ними.

3.1.8. Про надання дозволу докторам філософії (кандидатам наук) здійснювати наукове керівництво здобувачами вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні приймає рішення Вчена рада університету за пропозиціями.

Критеріями для надання наукового керівництва є наукові праці (не менше десяти) (є автором або співавтором), опубліковані після захисту дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше трьох публікацій у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus, Web of Science та інші.

Вчена рада університету своїм рішенням надає дозвіл докторам філософії (кандидатам наук) керувати аспірантами та здобувачами на термін 5 років.

Після закінчення терміну дозволу на наукове керівництво науково-технічні ради розглядають питання про ефективність роботи наукових керівників та подають свої пропозиції до Вченої ради університету про його продовження.

Дозвіл на наукове керівництво продовжується на наступні 5 років, якщо не менше 50% випускників аспірантури, якими здійснювалось керівництво, вчасно захистили дисертацію або подали її до спеціалізованої вченої ради. Вчена рада університету має право призупинити дозвіл на участь у підготовці науково-педагогічних кадрів, якщо науковий керівник не забезпечує своєчасну та якісну підготовку аспірантів і здобувачів.

3.1.8. Рішення про зміну наукового керівника, як виняток, приймається Вченою радою університету на підставі заяви аспіранта.

3.2. Порядок та умови вступу в докторантуру

До докторантури приймаються особи, які мають ступінь доктора філософії (кандидата наук), наукові здобутки та опубліковані праці з обраної спеціальності (зокрема публікації в міжнародних реферованих журналах, індексованих в наукометричних базах, згідно з вимогами до рівня наукової кваліфікації осіб, які здобувають наукові ступені) і які мають наукові результати, що потребують завершення або оформлення у вигляді дисертації, монографії чи наукової доповіді за сукупністю статей.

3.2.1. Для вступу до докторантури вступник не менше ніж за два місяці до вступу подає науково-технічній раді за напрямом університету розгорнуту пропозицію, в якій міститься план дослідницької роботи та/або інформація про обсяг наукової роботи, необхідної для підготовки результатів проведених досліджень до захисту. Протягом місяця з дня надходження документів від усіх вступників відповідний структурний підрозділ заслуховує їх наукові доповіді і шляхом голосування визначає можливість зарахування кожного вступника до докторантури та подає висновки на розгляд Вченої ради університету.

3.2.2. Перелік та строк подання документів, необхідних для вступу до докторантури визначається в Правилах прийому до ДВНЗ УДХТУ. Перелік включає:

- 1) заяву на ім'я ректора про вступ до докторантури;
- 2) письмову характеристику наукової діяльності вступника, складену доктором наук, який є штатним науково-педагогічним або науковим працівником університету, із згодою бути науковим консультантом в разі його вступу до докторантури;
- 3) розгорнутий план дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук за підписом майбутнього наукового консультанта;
- 4) список опублікованих наукових праць і винаходів (із зазначенням фахових видань за спеціальністю передбачуваної дисертації);
- 5) особовий листок з обліку кадрів засвідчений у відділі кадрів за місцем роботи або навчання;
- 6) автобіографію;
- 7) витяг з протоколу науково-технічної ради за напрямом про рекомендацію щодо зарахування до докторантури університету;
- 8) рішення Вченої ради вищого навчального закладу (наукової установи) про рекомендацію щодо зарахування до докторантури;
- 9) витяг з протоколу Вченої ради університету про затвердження теми та розгорнуту пропозицію, в якій міститься план дослідницької роботи та/або інформація про обсяг наукової роботи, необхідної для підготовки результатів проведення досліджень до захисту;

10) копію диплома про присудження наукового ступеня доктора філософії (кандидата наук). Особа, яка подає для вступу до докторантури диплом, що виданий іноземним закладом вищої освіти, допускається до вступу на рівні з іншими вступниками. У разі позитивного рішення Вченої ради ДВНЗ УДХТУ щодо зарахування такого вступника в докторантуру Вчена рада ДВНЗ УДХТУ одночасно приймає рішення про визнання його диплома у встановленому законодавством порядку. У разі відмови Вчена рада університету надає вступнику обґрунтоване пояснення причин такої відмови.

11) копію атестата про присвоєння вченого звання доцента (професора, старшого наукового співробітника);

12) копію диплома (разом з додатком до нього) про закінчення вищого навчального закладу із зазначенням одержаної кваліфікації спеціаліста або магістра (особи, які здобули відповідну освіту за кордоном – копію нострифікованого диплома);

13) копію паспорту;

14) копію ідентифікаційного коду;

15) 2 фотокартки 3x4.

У правилах прийому до університету може бути визначено додатковий перелік документів, обов'язкових для вступу до докторантури.

Під час подання заяви вступник пред'являє особисто: паспорт або документ, що посвідчує особу; військовий квиток або посвідчення про приписку - для військовозобов'язаних; диплом про вищу освіту; диплом про присудження наукового ступеня доктора філософії (кандидата наук).

Усі копії документів засвідчуються за оригіналами в установленому законодавством порядку. Копії паспорта або документа, що посвідчує особу та громадянство, військового квитка (посвідчення про приписку) не підлягають засвідченню. Копії документів без пред'явлення оригіналів не приймаються.

Трудова книжка із записом про звільнення з останнього місця роботи у зв'язку із вступом до докторантури подається докторантом особисто після зарахування до докторантури.

3.2.3. Вчена рада університету в місячний строк розглядає висновки науково-технічної ради за напрямом щодо кожного вступника і приймає рішення про його зарахування до докторантури та відповідно до наданої характеристики наукової діяльності вступника призначає докторанту наукового консультанта з числа штатних науково-педагогічних або наукових працівників університету із ступенем доктора наук з відповідної спеціальності.

Рішення Вченої ради університету затверджується і оформляється наказом ректора.

На здійснення наукового консультування відводиться щороку 50 академічних годин навантаження на одного докторанта. Науковий консультант може здійснювати підготовку лише одного докторанта.

3.2.4. Прийом до докторантури або надання творчої відпустки здійснюється з урахуванням наукових, науково-технічних досягнень за обраною спеціальністю відповідно до встановлених вимог.

3.2.5. Інформація про обсяги державного замовлення оприлюднюється на офіційному веб-сайті університету за умови отримання державного замовлення на підготовку здобувачів вищої освіти ступеня доктора наук.

4. Підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії в аспірантурі

4.1. Підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії в аспірантурі здійснюється за освітньо-науковою програмою та навчальним планом, що затверджуються Вченою радою університету для кожної спеціальності.

Протягом строку навчання в аспірантурі аспірант зобов'язаний виконати всі вимоги освітньо-наукової програми, зокрема здобути теоретичні знання, уміння, навички та інші компетентності, достатні для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіти методологією наукової та педагогічної діяльності, а також провести власне наукове дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та/або практичне значення, та захистити дисертацію. Невід'ємною складовою освітньо-наукової програми аспірантури є підготовка та публікація наукових статей.

4.2. Освітньо-наукова програма та навчальний план є основою для формування аспірантом індивідуального плану формується в журнальному варіанті (*Додаток 1*) (навчальної та наукової роботи), які погоджуються з науковим керівником та затверджуються Вченою радою ДВНЗ УДХТУ протягом двох місяців з дня зарахування особи до аспірантури.

Освітньо-наукова програма та навчальний план складаються з освітньої та наукової складових.

4.3. Графік навчального процесу (*Додаток 2*) визначає термін та розподіли за каледарем:

- виконання дисертаційної роботи (Д);
- теоретичне навчання (Т);
- екзаменаційна сесія (С);
- педагогічна практика (П);
- науково-дослідна практика (НД);
- канікули К;
- захист дисертаційної роботи (З).

Нормативний термін навчання в аспірантурі за денною або заочною формою навчання становить чотири роки (чотири курси).

Навчальний план аспірантури повинен містити інформацію про перелік та обсяг навчальних дисциплін (30-60 кредитів Європейської кредитної

трансферно-накопичувальної системи (далі - ЄКТС), послідовність їх вивчення, форми проведення навчальних занять та їх обсяг, графік навчального процесу, форми поточного і підсумкового контролю.

Навчальний рік (курс) поділяється на два семестри. Завершується семестр екзаменаційною сесією (2 тижні). Четвертий рік навчання в аспірантурі завершується захистом дисертаційної роботи.

4.4. Навчальний план підготовки в аспірантурі повинен містити інформацію про перелік та обсяг навчальних дисциплін (30-60) кредитів Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі - ЄКТС), послідовність їх вивчення, форми проведення навчальних занять та їх обсяг, графік навчального процесу, форми поточного і підсумкового контролю.

Навчальний план підготовки аспірантів розробляється гарантом освітньо-наукової програми підготовки здобувачів третього рівня вищої освіти згідно зі структурно-логічною схемою та ОНП відповідної спеціальності, погоджується з завідувачем відділу аспірантури та докторантури, начальником навчально-наукового центру та першим проректором і затверджується на вченій раді університету.

Навчальний план складається на весь термін підготовки аспірантів (чотири курси) для кожного року вступу до початку приймальної компанії та надається до навчального відділу та відділу аспірантури та докторантури до початку навчального року. У навчальному плані дисципліни структуруються за статусом (обов'язкові компоненти дисципліни самостійного вибору навчального закладу, вибіркові компоненти – дисципліни вільного вибору здобувачів вищої освіти), а також за відповідними циклами підготовки (загальної та професійної підготовки). Кожна дисципліна має шифр, щ приймається за освітньо-науковими програмами.

Дисципліни повинні закінчуватися семестровим екзаменом або заліком. Як правило, екзамени планують за обов'язковими дисциплінами і найважливішими вибірковими дисциплінами професійної підготовки для якісного засвоєння яких принципово необхідно мати етап узагальнення здобувачем навчального матеріалу.

4.5. Загальний час (в академічних годинах), що відводиться відповідно до навчального плану та вивчення певної дисципліни $T_{\text{заг}}$, складається з аудиторного навантаження $T_{\text{ауд}}$ та часу самостійної роботи аспіранта $T_{\text{сам}}$:

$$T_{\text{заг}} = T_{\text{ауд}} + T_{\text{сам}}$$

Самостійна робота аспіранта складається з роботи, що спрямована на підготовку до практичних, лабораторних, семінарських занять, проробку лекційного матеріалу, опрацювання окремих тем (розділів) програми, що не викладаються на лекціях, на підготовку і складання індивідуальних завдань ($T_{\text{са}}$) та роботи спрямованої на підготовку і складання контрольних заходів ($T_{\text{кз}}$ -20% від загального обсягу дисципліни). Навчальний час, відведений для самостійної роботи аспіранта, регламентується навчальним планом і має становити не менше $1/2$ та не більше $2/3$ загального обсягу навчального часу здобувача, відведеного для вивчення конкретної дисципліни.

Отже час самостійної роботи аспіранта з певної дисципліни розраховується:

$$T_{\text{САМ}} = T_{\text{КЗ}} + T_{\text{СА}}.$$

При плануванні самостійної роботи аспірантів необхідно користуватися встановленими в університеті нормами (*Додаток 5*).

4.6. Розклад навчальних занять містить наступні відомості: навчальний рік, семестр, спеціальність, курс, група, тиждень (чисельник/знаменник), назва дисциплін, форма проведення занять (лекції, лабораторні, практичні, семінарські заняття), місце та час проведення занять (місце та час проведення екзаменів для заочної форми навчання).

Тривалість академічної години 40 хвилин. Тривалість навчального заняття складає 80 хвилин (пара). Розклад навчальних занять складається відділом аспірантури та докторантури.

Розклад занять за підписом завідувача відділом аспірантури та докторантури затверджується першим проректором. Розклад занять міститься на стенді відділу аспірантури та докторантури, інтернет-сторінці відділу на сайті університету. Затвержений розклад змін не підлягає розкладу занять усіх форм навчання доводиться до відома викладачів та аспірантів вищої освіти не пізніше ніж за 1 тиждень до початку кожного семестру.

4.7. Навчальні дисципліни рекомендується формувати як систему змістових модулів, передбачених для засвоєння здобувачем вищої освіти. Змістові модулі перелічені в робочій програмі навчальної дисципліни. Окремими елементами змістового модуля можуть бути:

- розділ, кілька розділів або тем лекційного курсу навчальної дисципліни;
- одна або кілька лабораторних робіт;
- індивідуальне завдання або його окрема частина;
- одне або кілька домашніх завдань (окремі теми або питання лекційного курсу, що виносяться на самостійне опрацювання, задачі, вправи, окремі розрахунки).

Розробники робочої програми навчальної дисципліни визначаються з кількістю змістових модулів протягом семестру. При цьому враховується обсяг дисципліни в семестрі, її тематична структура, методичні особливості викладання дисципліни, кількість годин самостійної роботи здобувачів. За кожний змістовий модуль здобувач має набрати відповідну кількість балів. Планування всіх видів контрольних заходів та навантаження здобувачів відповідно до обсягу самостійної роботи, яке планується для окремої дисципліни в кожному семестрі, здійснюється згідно з нормами, викладеними в п.4.5. Протягом семестру викладач не має права змінювати кількість завдань, що визначені в рейтинговій картці, а здобувач повинен виконати всі види контрольних заходів. Моніторинг фактичних витрат часу здобувачів на виконання всіх видів самостійної роботи здійснюється розробником робочої програми навчальної дисципліни сумісно з відділом

аспірантури та докторантури. Згідно з отриманими результатами розробник робочої програми зобов'язаний проводити коректування навантаження здобувачів під час самотійної роботи за окремими видами робіт.

4.8. До контрольних заходів відносяться:

поточний контроль:

- модульний контроль (МК);
- тестування знань здобувачів з певного розділу (теми) або з певних окремих питань лекційного курсу;
- тестування, експрес-контроль, самостійні роботи за практичним курсом;
- усне тематичне опитування;
- виконання і захист лабораторної роботи;
- виступ на семінарських заняттях (з рефератом, участь у дискусії, і т.ін.);
- виконання домашнього завдання (задачі, вправи, окремі розрахунки);
- захист індивідуальних завдань;
- інші види контролю;

підсумковий контроль включає:

- семестровий екзамен;
- семестровий залік;
- атестацію (захист дисертаційної роботи).

Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних, лабораторних та семінарських занять і має на меті перевірку рівня підготовленості здобувача до виконання конкретної роботи. Форма проведення поточного контролю під час навчальних занять і система оцінювання рівня знань визначаються відповідною кафедрою. Поточний контроль знань здобувачів планується викладачем.

Модульний контроль – комплексне поточне оцінювання якості засвоєння навчального матеріалу певної дисципліни на підставі результатів модульного контролю, що передбачені робочою програмою навчальної дисципліни. Модульний контроль, як правило проводиться лектором для здобувачів у письмовій формі чи шляхом тестування під час занять за розкладом: лабораторних, практичних, семінарських.

Підсумковий контроль проводиться з метою оцінки результатів навчання на певному освітньому рівні. Семестровий контроль – комплексне оцінювання якості засвоєння навчального матеріалу дисципліни на підставі врахування, як всіх результатів поточного та модульного контролю, що передбачені робочою програмою навчальної дисципліни за семестр, так і результатів складання екзамену (якщо екзамен передбачений навчальним планом). Семестровий контроль проводиться у формах семестрового екзамену або заліку з конкретної навчальної дисципліни в обсязі навчального матеріалу, визначеного програмою навчальної дисципліни. Семестрові

екзамени складаються студентами в період екзаменаційних сесій згідно з розкладом, який затверджується в установленому порядку і доводиться до викладачів та здобувачів не пізніше ніж за два тижні до початку сесії. Результати семестрового контролю заносяться до відомостей обліку і успішності, індивідуальних планів аспірантів, навчальну картку здобувача. Семестровий контроль використовується як критерій виконання здобувачем навчального плану та є підставою для адміністративних заходів відповідно до чинного законодавства (переведення, відрахування та поновлення здобувачів). Результати складання семестрових екзаменів, заліків оцінюються за традиційною шкалою оцінок («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»), за літерною шкалою (A, B, C, D, E, FX, F) та за 100-бальною шкалою.

Дисципліни, які контролюються у формі семестрових заліків, оцінюються за традиційною шкалою оцінок («зараховано», «незараховано»), за літерною шкалою (A, B, C, D, E, FX, F) та за 100-бальною шкалою.

4.9. Для підвищення об'єктивності оцінки якості навчання застосовується **рейтингова система оцінювання** рівня засвоєння навчального матеріалу за 100 бальною шкалою. Мінімальний бал – 0, максимальний бал – 100, крок шкали – 1, бал допуску до екзамену – 35, бал заліку – 51. Критерії оцінок та узгодження їх за шкалами університету наведені у *Додатку 3*. Таблиця відповідності оцінок балів наведена в *Додатку 4*. При формуванні розподілу рейтингових балів на окремі види контролю протягом семестру слід додержуватись основних правил, які наведені у *Додатку 3*.

4.10. Семестрова оцінка успішності з дисциплін, за якими планується семестровий залік, здійснюється за накопичувальним рейтингом, не передбачає проведення додаткових контрольних заходів та виставляється автоматично за умови накопичення здобувачем рейтингу з дисципліни на рівні ≤ 51 балів. При цьому здобувач обов'язково повинен скласти всі види поточного контролю, заплановані у рейтинговій картці. При невиконанні цих умов здобувач повинен ліквідувати заборгованість з дисциплін шляхом перескладання окремих видів поточного контролю (за погодженням з викладачем) і підвищити свій рейтинг до рівня ≤ 51 .

4.11. Семестрова оцінка успішності з дисципліни, за якою складається екзамен, здійснюється на підставі екзаменаційного балу та рейтингу, накопиченого протягом семестру. Екзамен оцінюється за 100-бальною шкалою і вважається складеним, якщо здобувач отримав не менше 51 балла. Екзамен, як правило проводиться у письмовій формі або у формі комп'ютерного тестування, у разі необхідності проводиться додаткова співбесіда. До складання екзамену допускається здобувач, який виконав всі заплановані види робіт, склав поточні і модульні контрольні заходи та отримав рейтинг з дисципліни за семестр на рівні 35 і більше.

4.12. Якщо на момент початку сесії (для заліків) або на момент складання екзамену здобувач не був допущений до цих видів семестрового

контролю або отримав незадовільну семестрову оцінку (рейтинг нижчий за 51 бал), то у відомість обліку успішності проставляється «**незадовільно**» або «**не зараховано**» (**FX або F**). Здобувач, який не з'явився на екзамен без поважних причин, вважається таким, що не склав екзамен, а у відомість обліку успішності проставляється «**незадовільно**».

4.13. Індивідуальний навчальний план аспіранта повинен містити перелік дисциплін за вибором аспіранта в обсязі, що становить не менш як 25 відсотків загальної кількості кредитів ЄКТС. При цьому аспіранти мають право вибирати навчальні дисципліни, що пропонуються для інших рівнів вищої освіти і які пов'язані з тематикою дисертаційного дослідження, за погодженням зі своїм науковим керівником, завідувачем кафедри та деканом відповідного факультету.

Засвоєння аспірантами навчальних дисциплін відбувається на базі університету, а також в рамках реалізації права на академічну мобільність – на базі інших вищих навчальних закладів (наукових установ).

Аспірант має право змінювати свій індивідуальний навчальний план за погодженням зі своїм науковим керівником у порядку, який затверджується вченою радою.

Усі аспіранти, незалежно від форми навчання, зобов'язані відвідувати аудиторні заняття і проходити всі форми поточного та підсумкового контролю, передбачені індивідуальним навчальним планом аспіранта та освітньо-науковою програмою аспірантури університету.

4.14. Освітньо-наукова програма підготовки в аспірантурі має включати не менше чотирьох складових, що передбачають набуття аспірантом таких компетентностей відповідно до Національної рамки кваліфікацій:

- здобуття глибинних знань із спеціальності (групи спеціальностей), за якою (якими) аспірант проводить дослідження, зокрема засвоєння основних концепцій, розуміння теоретичних і практичних проблем, історії розвитку та сучасного стану наукових знань за обраною спеціальністю, оволодіння термінологією з досліджуваного наукового напрямку в обсязі кредитів ЄКТС відповідно до стандарту вищої освіти;

- оволодіння загальнонауковими (філософськими) компетентностями, спрямованими на формування системного наукового світогляду, професійної етики та загального культурного кругозору в обсязі кредитів ЄКТС відповідно до стандарту вищої освіти;

- набуття універсальних навичок дослідника, зокрема усної та письмової презентації результатів власного наукового дослідження українською мовою, застосування сучасних інформаційних технологій у науковій діяльності, організації та проведенні навчальних занять, управління науковими проектами та/або складення пропозицій щодо фінансування наукових досліджень, реєстрації прав інтелектуальної власності в обсязі кредитів ЄКТС відповідно до стандарту вищої освіти;

- здобуття мовних компетентностей, достатніх для представлення та обговорення результатів своєї наукової роботи іноземною мовою

(англійською або іншою відповідно до специфіки спеціальності) в усній та письмовій формі, а також для повного розуміння іншомовних наукових текстів з відповідної спеціальності в обсязі кредитів ЄКТС відповідно до стандарту вищої освіти;

Аспірант, який підтвердив рівень свого знання іноземної мови, зокрема англійської, дійсним сертифікатом тестів TOEFL, або International English Language Testing System, або сертифікатом Cambridge English Language Assessment, на рівні C1 Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти, має право:

- на зарахування відповідних кредитів, передбачених освітньо-науковою програмою аспірантури, як таких, що виконані у повному обсязі;
- на використання обсягу навчального навантаження, передбаченого для набуття мовних компетентностей, для здобуття інших компетентностей (за погодженням з науковим керівником).

4.15. Вчена рада університету має право прийняти рішення про визнання набутих аспірантом в інших вищих навчальних закладах (наукових установах) компетентностей з однієї чи декількох навчальних дисциплін (зарахувати кредити ЄКТС), обов'язкове здобуття яких передбачено освітньо-науковою програмою підготовки в аспірантурі.

4.16. Наукова складова освітньо-наукової програми передбачає проведення власного наукового дослідження під керівництвом одного або двох наукових керівників та оформлення його результатів у вигляді дисертації.

4.17. Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії є самостійним розгорнутим дослідженням, що пропонує розв'язання актуального наукового завдання в певній галузі знань або на межі кількох галузей, результат якого становлять оригінальний внесок у суму знань відповідної галузі (галузей) та оприлюднені у відповідних публікаціях.

4.18. Наукова складова освітньо-наукової програми оформляється у вигляді індивідуального плану наукової роботи аспіранта і невід'ємною частиною навчального плану навчання в аспірантурі.

4.19. Атестація здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії здійснюється постійно діючою або разовою спеціалізованою вченою радою на підставі публічного захисту наукових досягнень у формі дисертації. Стан готовності дисертації аспіранта до захисту визначається науковим керівником (або консенсусним рішенням двох керівників).

Обов'язковою умовою допуску до захисту є успішне виконання аспірантом його індивідуального плану роботи.

4.20. Разова рада утворюється в університеті за акредитованою освітньо-науковою програмою. У разі якщо освітньо-наукова програма не акредитована аспірант має право у порядку, встановленому законодавством,

на переведення до іншого закладу, який має акредитовану освітньо-наукову програму за відповідною спеціальністю.

4.21. Підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії за державним (регіональним) замовленням здійснюється виключно в аспірантурі за очною (денною, вечірньою) формою навчання.

4.22. Кількість аспірантів, підготовка яких здійснюється поза державним замовленням, та вартість такої підготовки визначаються вченою радою університету з урахуванням ліцензійного обсягу, зазначеного в ліцензії університету, за якою він провадить освітню діяльність на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти, та можливостей забезпечення кваліфікованого наукового керівництва та задоволення освітніх потреб аспірантів за відповідною спеціальністю.

4.23. Тема дисертаційної роботи аспіранта після обговорення на засіданні кафедри та науково-технічній раді за напрямом затверджується Вченою радою університету та наказом по університету не пізніше двох місяців після зарахування його до аспірантури.

Уточнення (як виняток - зміна) теми відбувається за обґрунтованим поданням наукового керівника та рішенням вченої ради університету.

4.24. Зміна спеціальності, за якою виконується дисертаційна робота, відбувається (як виняток) за наказом ректора, на підставі аргументованого подання наукового керівника та рішення вченої ради університету.

5. Здобуття вищої освіти ступеня доктора філософії поза аспірантурою

5.1. Особи, які професійно провадять наукову, науково-технічну або науково-педагогічну діяльність за основним місцем роботи, мають право здобувати вищу освіту ступеня доктора філософії поза аспірантурою без переривання трудової діяльності або під час перебування у творчій відпустці.

Такі особи прикріплюються строком до п'яти років до університету, в разі наявності ліцензії на провадження освітньої діяльності на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти за відповідною спеціальністю.

Здобуття вищої освіти ступеня доктора філософії поза аспірантурою передбачає повне та успішне виконання відповідної освітньо-наукової програми та навчального плану аспірантури згідно із затвердженими в установленому порядку індивідуальним навчальним планом прикріпленої особи та публічний захист дисертації у разовій спеціалізованій вченій раді.

Правила та процедури прикріплення визначаються Вченою радою університету.

Для прикріплення до Університету для здобуття ступеня доктора філософії поза аспірантурою особи подають до відділу аспірантури та докторантури наступні документи:

- заяву на ім'я ректора про прикріплення до відповідної кафедри, завізовану завідувачем кафедри та майбутнім науковим керівником;
- особовий листок з обліку кадрів;

- список опублікованих наукових праць та винаходів, за їх відсутності – реферат з обраної наукової спеціальності, перевірений науковим керівником;
- автобіографію;
- ксерокопію диплому про вищу освіту;
- ксерокопію паспорта громадянина України (першої та другої сторінки).

5.2. Навчання на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти осіб, які прикріплені до університету для реалізації свого права на здобуття вищої освіти ступеня доктора філософії поза аспірантурою, а також їх наукове керівництво здійснюється за кошти університету.

Особи, прикріплені до університету з метою здобуття вищої освіти ступеня доктора філософії поза аспірантурою, мають всі права і обов'язки, визначені у другому розділі цього Порядку.

5.3. У разі звільнення з роботи особа втрачає право здобувати вищу освіту ступеня доктора філософії поза аспірантурою в університеті та має право:

- продовжити свою підготовку для здобуття ступеня доктора філософії поза аспірантурою у вищому навчальному закладі (науковій установі), до якого особа зарахована на посаду науково-педагогічного чи наукового працівника (за умови прийняття відповідного рішення таким вищим навчальним закладом (науковою установою));
- вступити до аспірантури університету для здобуття відповідного ступеня заочною (денною, вечірньою) або заочною формою навчання і зарахування їй відповідних кредитів ЄКТС, здобутих поза аспірантурою.

6. Підготовка здобувачів ступеня доктора наук у докторантурі

6.1. З метою завершення роботи над науковими дослідженнями та оформлення їх результатів та/або для підготовки публікацій до захисту для здобуття ступеня доктора наук особа має право вступити до докторантури університету.

Протягом строку перебування в докторантурі докторант повинен надати до постійно діючої спеціалізованої вченої ради результати своїх наукових досягнень у вигляді дисертації або опублікованої монографії, або наукової доповіді за сукупністю статей, опублікованих у вітчизняних і міжнародних рецензованих фахових виданнях, перелік яких затверджує МОН.

Здобувач ступеня доктора наук у дисертації (монографії, науковій доповіді за сукупністю статей) повинен представити узагальнення самостійно оригінальних досліджень з отриманими науковими результатами, які забезпечують розв'язання важливої теоретичної або прикладної проблеми, мають загальнонаціональне або світове значення.

Перебування в докторантурі не є обов'язковою умовою для подання наукових досягнень до спеціалізованої вченої ради та подальшого їх публічного захисту для здобуття ступеня доктора наук.

6.2. Докторантура з відповідної спеціальності відкривається за рішенням Вченої ради університету, що затверджується наказом ректора, за умови наявності трьох штатних працівників докторів наук, які мають наукову кваліфікацію, що відповідає цій спеціальності, та ліцензії на провадження освітньої діяльності на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти з відповідної спеціальності.

Кваліфікація особи, що відповідає спеціальності, з якої відкрито докторантуру, визначається за такими критеріями:

- наявність у особи документа про присудження ступеня доктора наук з відповідної галузі знань (науки) та/або спеціальності або присвоєння вченого звання професора за відповідною кафедрою (спеціальністю);

- наявність за останні п'ять років не менше п'яти наукових публікацій, до яких зараховуються: не мене однієї статті у періодичному виданні, включеному до наукометричних баз даних Scopus або Web of Science Core Collection; статті у наукових виданнях, включених до переліку наукових фахових видань України; монографії або їх розділи; не більше двох патентів на винахід;

- участь у: підготовці наукових кадрів, що підтверджується видачою здобувачеві документа про присудження відповідного наукового ступеня; міжнародних наукових проектах або залучення до міжнародної експертизи;

- атестації наукових кадрів, як офіційного опонента або члена спеціалізованої вченої ради, або члена експертної ради з питань проведення експертизи дисертацій.

Наявність підстав для відкриття докторантури перевіряється державним (регіональним) замовником під час проведення конкурсу на розміщення державного (регіонального) замовлення.

6.7. Атестація докторанта здійснюється постійно діючою спеціалізованою вченою радою з відповідної спеціальності, яка функціонує в університеті, до якого зарахований докторант. Якщо в університеті, до якого зарахований докторант, не функціонує спеціалізована вчена рада з відповідної спеціальності, атестацію докторанта може здійснювати постійно діюча спеціалізована вчена рада з відповідної спеціальності іншого вищого навчального закладу (наукової установи) за клопотанням університету, що здійснював підготовку здобувача вищої освіти ступеня доктора наук, або за заявою докторанта.

7. Підготовка здобувачів ступеня доктора наук шляхом самостійної підготовки їх наукових досягнень до захисту

7.1. Здобувач ступеня доктора наук, який самостійно підготував наукові досягнення до захисту у вигляді дисертації (монографії, наукової доповіді за сукупністю статей), повинен:

- мати ступінь доктора філософії (кандидата наук);

- представити наукові досягнення з узагальненням проведених самостійно оригінальних досліджень з отриманими науковими результатами,

які забезпечують розв'язання важливої теоретичної або прикладної проблеми, мають загальнонаціональне або світове значення;

- мати опубліковані праці за темою наукових досягнень у вітчизняних і міжнародних рецензованих фахових виданнях.

7.2. Атестація здобувача ступеня доктора наук, який самостійно підготував наукові досягнення до захисту, здійснюється постійно діючою спеціалізованою вченою радою з відповідної спеціальності, яка функціонує в університеті.

7.3. Здобувач, який не проходив підготовку в докторантурі, а самостійно підготував докторську дисертацію, звертається із письмовою заявою на ім'я голови вченої ради закладу вищої освіти (наукової установи), в якому (якій) відкрита докторантура з відповідної наукової спеціальності, про проведення попередньої експертизи його докторської дисертації, надання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення її результатів та затвердження теми докторської дисертації.

7.4. У разі самостійної підготовки докторської дисертації науковий консультант не призначається.

8. Відрахування, переривання навчання, поновлення і переведення аспірантів та докторантів

8.1. Підставами для відрахування аспірантів та докторантів є:

- 1) завершення навчання за відповідною освітньо-науковою (науковою) програмою;
- 2) власне бажання;
- 3) переведення до іншого вищого навчального закладу;
- 4) невиконання навчального плану (для докторів філософії);
- 5) порушення умов договору (контракту), укладеного між університетом та особою, яка навчається, або фізичною (юридичною) особою, яка оплачує таке навчання;
- 6) інші випадки, передбачені законом.

8.2. Здобувачі третього рівня вищої освіти можуть переривати навчання (з наданням академічної відпустки) у зв'язку із обставинами, які унеможливають виконання індивідуального плану роботи:

- за станом здоров'я;
- перебування у відпустці у зв'язку з вагітністю та пологами, доглядом за дитиною до досягнення нею трирічного віку;
- призовом на строкову військову службу у разі втрати права на відстрочку від неї;
- сімейними обставинами;
- навчанням чи стажуванням в освітніх і наукових установах (у тому числі іноземних держав);
- іншими поважними причинами відповідно до законодавства, статті 46 Закону України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. №1556-VII.

8.3. Загальний термін переривання у навчанні у зв'язку з хворобою не може перевищувати один рік.

Аспірантам та докторантам, призваним на військову службу у зв'язку з оголошенням мобілізації, гарантується збереження місця навчання та стипендії.

Аспірантам та докторантам, які реалізують право на академічну мобільність, протягом навчання, стажування чи здійснення наукової діяльності в іншому навчальному закладі (науковій установі) на території України чи поза її межами гарантується збереження місця навчання та виплата стипендії відповідно до положення про порядок реалізації права на академічну мобільність. Такі особи не відраховуються.

8.4. Для оформлення академічної відпустки аспірант/докторант подає на ім'я ректора заяву, погоджену з науковим керівником (консультантом). До заяви повинні додаватися документи, які підтверджують обґрунтованість причини переривання (офіційне запрошення на стажування, підтвердження отримання гранту, лікарняні листи, довідка ЛКК, свідоцтво про народження дитини тощо).

8.5. Переривання та продовження навчання в аспірантурі або перебування у докторантурі оформлюється відповідним наказом. Період переривання не включається до терміну навчання в аспірантурі або перебування у докторантурі. Стипендія на період переривання навчання не сплачується.

8.6. У випадку, якщо аспірант/докторант після закінчення терміну академічної відпустки не поновив свій статус, тобто не зареєструвався у відділі аспірантури і докторантури протягом десяти днів, то він/вона підлягає відрахуванню з останнього дня переривання навчання в аспірантурі або перебування у докторантурі, зазначеного у наказі.

9. Прикінцеві положення

9.1. Порядок вводиться в дію з дня його затвердження наказом ректора.

9.2. Всі зміни та доповнення до Порядку розглядаються та приймаються на засіданні Вченої ради університету.

Погоджено:

Перший проректор

Олександр ЗАЙЧУК

Проректор з наукової роботи

Олександр ХАРЧЕНКО

Завідувач відділом
аспірантури та докторантури

Наталія МАКАРЧЕНКО

Юридичний відділ

Віталій САВКО